

бокия смисълъ на живота, намиратъ, че въ цъвтѣнето на клонетѣ и растенето на коренитѣ има извѣсно противоречие. Когато водата отъ единъ изворъ излиза, нѣма ли тази вода да се пръсне по всички посоки? Вземете едно въздухообразно тѣло: въ едно гърне имате водни пари, като отворите това гърне, нѣма ли паритѣ да се пръснатъ по всички посоки едноврѣменно? Значи, животътъ, който е излѣзълъ отъ центъра праша корени надолу. Но тѣ сѫ вечерно врѣме нагорѣ, а клонищата надолу. Науката казва, че денемъ ние сме съ главата нагорѣ, а вечеръ когато земята се обрѣне сме съ краката нагорѣ. Така е и съ дѣрвото: въ 24 часа най-напрѣдъ клонетѣ сѫ обрѣнати нагорѣ, а по-послѣ коренитѣ сѫ нагорѣ. Ще кажете: „Ние сме нагорѣ.“ Човѣкъ е двойно дѣрво: има корени горѣ, които означаватъ Божествения свѣтъ, има корени долу въ стомаха, които означаватъ физическия свѣтъ. Когато земята се обрѣне, вие се обрѣщате съ краката си къмъ Бога, тогава коренитѣ на вашия стомахъ сѫ къмъ Бога. Тѣй че на всѣки 24 часа и краката, и главата ви се обрѣщатъ къмъ Бога. Главата и краката иматъ еднакво значение предъ Бога, защото, ако влѣзвете въ духовния свѣтъ, основа на нѣщата — това сѫ краката; върху тѣхъ почиватъ нѣщата. Казватъ пѣкои: „Защо ми сѫ краката?“ Защо ви е основа? — За да съградите вашата кѣща. Слѣдователно, тѣ сѫ почва, върху която градите вашата кѣща, и почва. върху която вашето битие може да расте.

Сега, въ това растене ние трѣбва да общаме всички хора въ себе си, живи и умрѣли, които иматъ отражение и живѣятъ вътрѣ въ настъ. Вие